

Νιώθουν και τα μωρά συμπόνια;

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Από: Ελένη Καραγιάννη

Νέα έρευνα δείχνει ότι η ικανότητα των παιδιών να νιώθουν και να εκφράζουν τη συμπόνια τους για κάποιον που υποφέρει ξεκινάει πριν τα πρώτα τους γενέθλια!

Μέχρι τώρα ξέραμε ότι κατά τη νηπιακή ηλικία, τα παιδιά μπορούν να νιώθουν συναισθήματα, όπως συμπάθεια και αλληλεγγύη. Πρόσφατη έρευνα όμως που έγινε από το **Πανεπιστήμιο του Κιότο** στην Ιαπωνία έδειξε για πρώτη φορά ότι **ακόμα και τα μωρά ηλικίας κάτω των δώδεκα μηνών τείνουν να δείχνουν ενδιαφέρον για το θύμα** και όχι για το θύτη όταν γίνονται μάρτυρες μιας αδικίας.

Καθώς σ' αυτή την ηλικία τα παιδιά δεν μπορούν να εκφράσουν με λόγια τις απόψεις τους, οι ερευνητές εφάρμοσαν μια μέθοδο που είναι ιδιαίτερα συνηθισμένη στις μελέτες που γίνονται για τον βρεφικό εγκέφαλο. Χρησιμοποίησαν μικρά φιλμάκια κινουμένων σχεδίων, όπου πρωταγωνιστούσαν μια μπλε μπάλα και ένας κίτρινος κύβος. Στα μισά από τα μωρά που συμμετείχαν στην έρευνα έδειξαν μια ταινία όπου η μπλε μπάλα κυνηγούσε τον κίτρινο κύβο, τον χτυπούσε και τελικά τον έσπρωχνε σε έναν τοίχο και εκείνος έλιωνε. Τα άλλα μισά είδαν ένα

ελαφρά διαφοροποιημένο κλιπ, όπου εκτυλίσσονταν οι ίδιες σκηνές (τα σχήματα έτρεχαν και τελικά ο κύβος έλιωνε πέφτοντας πάνω στον τοίχο), όπως τα σχήματα δρούσαν ανεξάρτητο χωρίς να υπάρχει αλληλεπίδραση στις κινήσεις τους.

Μετά την προβολή, έδωσαν στα μωρά μια αληθινή μπλε μπάλα και έναν αληθινό κίτρινο κύβο και τα έβαλαν σε τέτοια απόσταση ώστε να μπορέσει το καθένα να πιάσει αυτό που προτιμούσε. Από τα 20 παιδιά που είχαν δει την ταινία με τη μπλε μπάλα να χτυπά τον κίτρινο κύβο, τα 16 επέλεξαν να πάρουν αγκαλιά το «θύμα», δηλαδή τον κύβο. Από την άλλη ομάδα, η επιλογή έγινε τυχαία -τα 9 πήραν το ένα και τα 11 το άλλο.

Μέχρι εδώ, τα αποτελέσματα θα μπορούσαν απλά να δείχνουν ότι τα μωρά προτιμούν να μην έχουν πολλά-πολλά με ένα χαρακτήρα που δείχνει «κακός». Για να διαπιστώσουν εάν αυτό που ήθελαν να δείξουν ήταν η συμπάθειά τους για το «κακοποιημένο» αντικείμενο, οι ερευνητές έκαναν ένα ακόμα πείραμα με άλλα 24 μωρά ηλικίας επίσης 10 μηνών. Τους έδειξαν μια ταινία παρόμοιου περιεχομένου με αυτή που είδε η πρώτη ομάδα του προηγούμενου πειράματος, αλλά αυτή τη φορά υπάρχει κι ένας ακόμα ρόλος: ένας κόκκινος κύλινδρος ο οποίος είχε μια ουδέτερη παρουσία -ούτε χτυπούσε ούτε τον χτυπούσαν.

Αφού είδαν το φιλμ, δόθηκε ξανά στα μωρά η ευκαιρία να πάρουν κοντά τους δύο από τα τρία (αυτή τη φορά) σχήματα. Στα μισά έδωσαν το σχήμα που έπαιζε το ρόλο του «θύματος» και τον ουδέτερο κύλινδρο, ενώ στα άλλα το σχήμα-θύτης και το ουδέτερο. Αυτή τη φορά, τα 10 από τα 12 της πρώτης ομάδας επέλεξαν το «θύμα», ενώ 10 από τα 12 της άλλης ομάδας τον κύλινδρο.

Με άλλα λόγια, ακόμα κι όταν ο «κακός» της υπόθεσης (τον οποίο θα ήθελαν λογικά να αποφύγουν) δεν ήταν παρών, τα παιδιά προτίμησαν σε ίδιο ποσοστό να πάρουν το μέρος του «αδύναμου».

Ίσως είναι λίγο υπερβολικό να μιλήσουμε για συμπόνια, είναι όμως ένα πρώτο βήμα στο να κατανοήσουμε πώς διαμορφώνεται αυτό το συναίσθημα στον άνθρωπο, σχολιάζουν οι επιστήμονες.

Πηγές: [imommy -kids.in.gr](http://imommy-kids.in.gr)